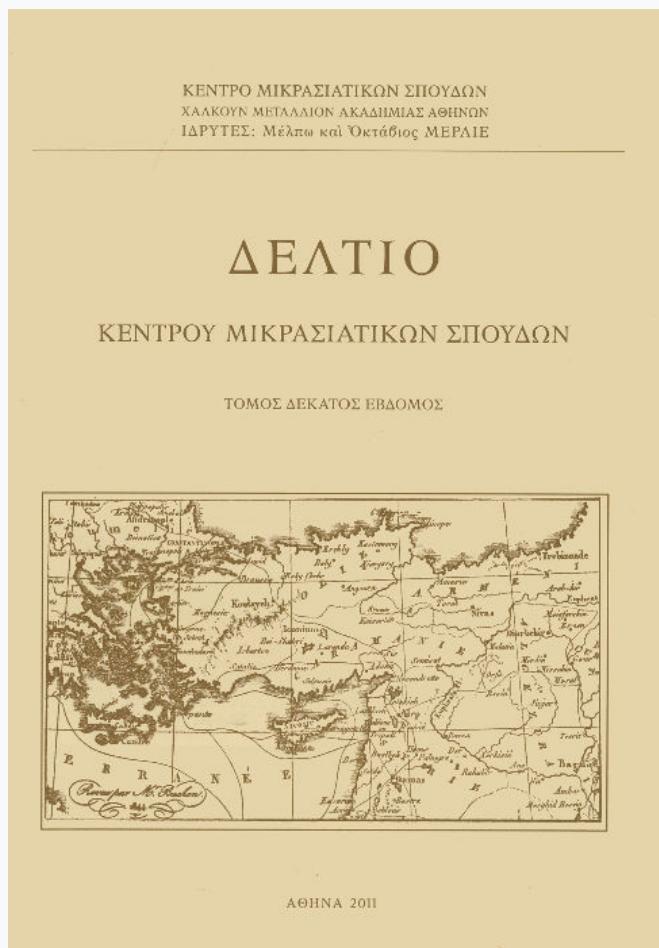

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 17 (2011)

Οι οφειλές μου στον καθηγητή Χρίστο Πατρινέλη

Σταύρος Θ. Ανεστίδης

doi: [10.12681/deltiokms.4](https://doi.org/10.12681/deltiokms.4)

Copyright © 2015, Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ανεστίδης Σ. Θ. (2011). Οι οφειλές μου στον καθηγητή Χρίστο Πατρινέλη. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 17, 27–28. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.4>

ΟΙ ΟΦΕΙΛΕΣ ΜΟΥ
ΣΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΧΡΙΣΤΟ ΠΑΤΡΙΝΕΛΗ

τοῦ Σταύρου Θ. Ἀνεστίδη

Τὸν καθηγητὴ Χρίστο Πατρινέλη πρωτογνώρισα στὸ στάδιο τῶν μεταπτυχιακῶν μου σπουδῶν. Ὄταν ὁ καθηγητὴς Πασχάλης Μ. Κιτρομηλίδης ἀποδέχθηκε νὰ ἀναλάβει τὴν ἐποπτεία μου ὡς ὑποψήφιου διδάκτορα γιὰ τὴ μελέτη τοῦ βίου καὶ τῆς σκέψης τοῦ Μανουὴλ Γεδεών, τὸν Χρίστο Πατρινέλη εἰσηγήθηκε κατὰ πρῶτον ὡς μέλος τῆς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ καθηγητὴς Πατρινέλης ἦταν ὁ βαθὺς γνώστης τῆς πνευματικῆς ἱστορίας τοῦ νεότερου ἑλληνισμοῦ καὶ ἐγὼ μαθητευόμενος στὸ ἀχανὲς αὐτὸ γνωστικὸ καὶ ἐρευνητικὸ πεδίο. Προπαίδειά μου βεβαίως τὸ πολυσχιδὲς καὶ μεγάλης πληροφοριακῆς ἐμβέλειας ἔργο τοῦ Μανουὴλ Γεδεών, τὸ ὁποῖο συναποτελεῖται κυρίως ἀπὸ δημοσιεύματα κατεσπαρμένα σὲ ἐφημερίδες καὶ περιοδικά. Ἔως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὁ Μέγας Χαρτοφύλαξ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δημοσίευσε «διατριβάκια» σὲ παραπάνω ἀπὸ ἐξήντα ἡμερήσια καὶ περιοδικὰ ἔντυπα, εἴτε ὡς ἐκδότης τους εἴτε ὡς ἀπλὸς συνεργάτης, ἐνῶ τὸ σύνολο τῶν δημοσιευμάτων του ξεπερνᾷ τοὺς ἑπτακόσιους πενήντα τίτλους.

Ὑπῆρξα τυχερός. Στὴ μακρὰ καὶ ἐπίπονη πορεία ἀναμέτρησης μὲ τὸ ἔργο τοῦ Μανουὴλ Γεδεών ἀπέφυγα τὶς ἀμχανίες καὶ τὶς ἄσκοπες περιπλανήσεις χάρι στὴν ἀποτελεσματικὴ πλοήγηση καὶ τὴ σταθερὴ σηματοδότηση ποὺ παρεῖχε ἡ «Ἀναλυτικὴ ἀναγραφὴ τῶν δημοσιευμάτων Μανουὴλ Γεδεών», μία σχολιασμένη ἀποδελτίωση τὴν ὁποία εἶχε ἐκπονήσει μὲ τὴν ἀφοσίωση, τὴν πειθαρχία, τὴ μεθοδικότητα καὶ τὴν ἐνδελείχεια ἄλλων ἐποχῶν ὁ Χρίστος Πατρινέλης. Ἔτσι, βρέθηκα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐφοδιασμένος μὲ ἓνα ἀνεκτίμητο ἐργαλεῖο διάνοιξης καὶ ὀργάνωσης τοῦ μεγάλου θησαυροφυλακίου τοῦ γεδεωνικοῦ corpus. Αὐτὴ ὑπῆρξε ἡ πρώτη μου ὀφειλὴ στὸν καθηγητὴ Χρίστο Πατρινέλη. Ὑπάρχουν βεβαίως καὶ οἱ ἐπόμενες καὶ μεῖζονες.

Ἡ ἐπικοινωνία καὶ ἡ συνεργασία μου μὲ τὸν Χρῆστο Πατρινέλη συνεχίσθηκε καὶ στὴ μετὰ τὸ 1994 ἐρευνητικὴ μου διαδρομὴ στὸ Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν. Σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν περίοδο καὶ ἕως τὴ μετάστασή του «ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων», ὁ καθηγητὴς Πατρινέλης παρέμεινε γιὰ μένα στὴ θέση τοῦ συμβούλου καθηγητῆ, ὅπως τὸν πρωτογνώρισα σὲ διδακτορικὲς μου σπουδές. Νουθεσίες του θεωρῶ:

Τὴν ἀγάπη του γιὰ τὰ βιβλία καὶ τὴ συνεχὴ ἀναζήτησι πηγῶν.

Τὴν ἀκαταπόνητὴ του χειρωνακτικὴ ἐργασία ὡς ἱστορικοῦ.

Τὴν ἀπέχθειά του πρὸς τὸ ὕψος καὶ τὴν ἔπαρση τοῦ διανοουμένου.

Τὴν προσήλωσή του στὴν ἐνδομύχως ἀπαιτούμενη καὶ ἠθικὰ συνεπῆ δεξιότητα στὴ λογιόσυνη, αὐστηρὴ μὲ τὸν ἑαυτὸ της καὶ τίς ἀρχές της καὶ ἀδογμάτιστη.

Τὴν ἀπλότητα καὶ τοὺς εὐγενικοὺς του τρόπους.

Τὴ γήινη καὶ ἀνθρώπινη συμπεριφορά του, ποτὲ ἀκατάδεκτη καὶ ἀλαζονική.

Καὶ ἀσφαλῶς τὴν ἔμφυτη προσήνεια καὶ τὴ φιλοξενία ποὺ τὸν καθιστοῦσαν συμπαραστάτη τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν νέων ἐπιστημόνων.

Ἡ ψυχὴ μας γίνεται πλουσιότερη μὲ τὴν ἐπισήμανση τῶν ὀφειλῶν μας σὲ ιδιαίτερους ἀνθρώπους.